

Z očí do očí

Alena Ciková

2014

Z očí do očí

Alena Ciková

Motto

Jen na chvíli se staňme dětmi, ať můžeme vidět svět jejich očima. I ony mají málo slov, a přesto, nebo, právě proto, jim svět připadá krásný.

Předmluva

Je zvláštní, jak si člověk v nepochopitelném toku myšlenek uvědomí, jak málo slov může znamenat hodně. I jedno slovo dokáže vykouzlit úsměv, rozplakat, vzbudit touhu i s patřičnou grácií rozladit nebo povzbudit. Ve správný čas je dobře zvolené slovo pomocnou rukou Anděla, lávkou přes řeku i otevřenou náručí. A možná i cestou k sobě samému. Za nocí, kdy hvězdy a měsíc nedovolí spát, přicházejí vzpomínky, evokují myšlenky a ruka píše, jen tak, trochu, pár slov. Skládají se do řádku a pod sebe a zní jako verš. A v každém z těch veršů je skryto mnoho dalších, nevyslovených, co čekají až na toho, kdo je bude číst.

Přání

Zpomalte svůj běh, zastavte se a jen spočiňte, alespoň na malou chvíli. Nechte plynout okolo sebe slova, dejte průchod myšlenkám, citům úsměvu i slzám, tak jako se to stalo mě, když jsem vzala do ruky pero a začala psát první slova. S úctou k životu a všemu živému, najděte světlo ve své duši a mějte se rádi.

HLASY MOŘE

Západ nad mořem

Mimo prostor a čas
se ocitáš.
Ten okamžik, kdy křídla rozpínáš.
Všude kolem barev rej
a ty letíš
miluješ
a zpíváš v něm.

Měsíc a Moře

Tajemství spiklenců,

co nikdo nevidí.

Tajemství měsíce,

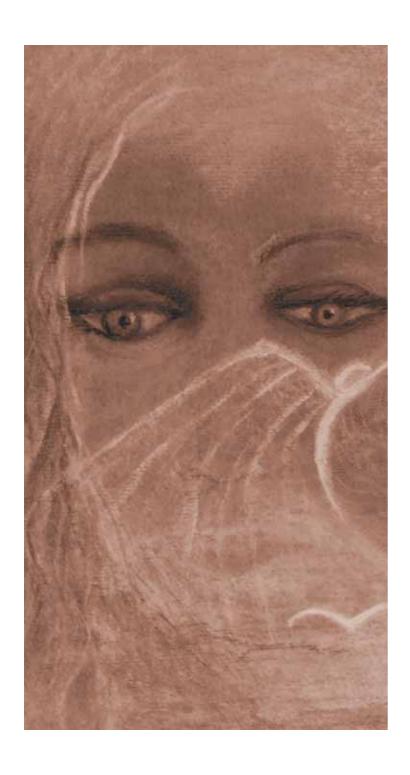
co zdá se být podivný.

Jen hukot vln přikrývá,

tlukot vášnivý.

A jen měsíc zná,

příběh pravdivý.

Nebe je modré moře

Nebe je modré moře

a to je v očích mámy.

Modrá je cesta životem

i den

co je s námi.

Mořské svítání

Říkal, zastav se!

Nad mořem svítá.

Nechceš přece splynout
s tmou,
stát se snem,
co nad ránem
se rozplyne.

Mořské mámení

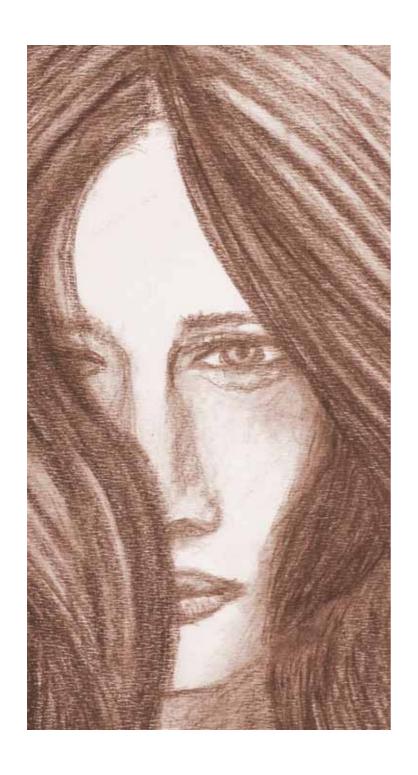
Tajemství, vášeň i touha
je v očích tvých.
Nesena na vlnách,
v záblesku světla
se zastaví.
Možná.
Někdy?
Snad,
u rtů mých.

Majáky

Majáky jsou světla
ukrytá hluboko v duši.
Září nebo skomírají,
živeny touhou
sny a láskou,
rozzáří se
a svítí na cestu.

Láska na dně moře

V mušli ukrytá
na dně moře tiše spí,
svůj mokrý sen
a čeká...

DIALOGY

Diváš se do zrcadla

Díváš se do zrcadla,
Vidíš sebe...
a možná tebe.
A taky lásku,
nebe.
Bezpočet možností
skrývá tvůj obraz.
Bezpočet tvarů, snů
a přání.
Neboj se a dívej se.
Dívej se a pochopíš.

Dialog z očí do očí

Zůstaň přímá.

A já tě budu

milovat.

A ty zůstaň světlem,

které mohu rozžínat.

Vesmírný dialog

Žena a muž.

Země a nebe.

Láska a nenávist.

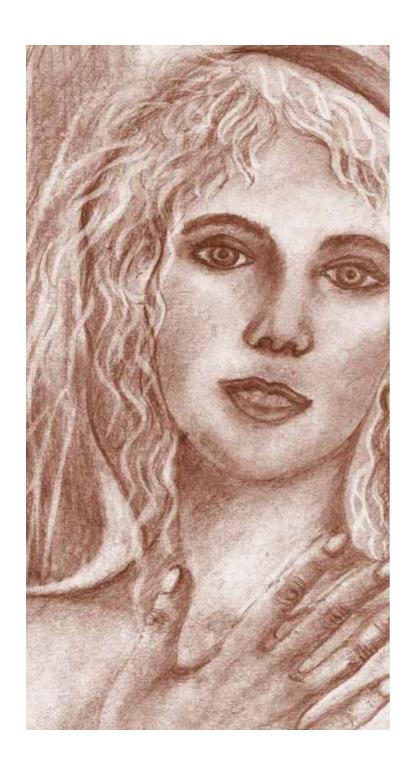
Proudí v nás myšlenky

k tobě

a ke mně.

Dialog s andělem

Dialog s andělem
Nebo s přítelem.
Nebo jsi to ty?
Je to otázka?
nebo láska....
svítání
dotek
či vráska.

Dialog lásky

Valí se na tebe
žhavá láva polibků a něhy.
Zaplavuje duši.
Probijí tě tisíci krystalky.
- nestačíš odpovídat.

Dialog stromů

I krajina vede dialog.

Povídají si stromy.

Přítelkyně jedny.

Pomlouvačné

a nerozlučné.

Jen slunce

je občas

umlčí.

Dialog stáří a mládí

Stáří bývá moudré,
ale ve větvích
je tak krásně.
Kořeny netuší
modré nebe
a že slunce
hřeje.
A tak tomu bylo a asi bude.

I monolog se stane dialogem

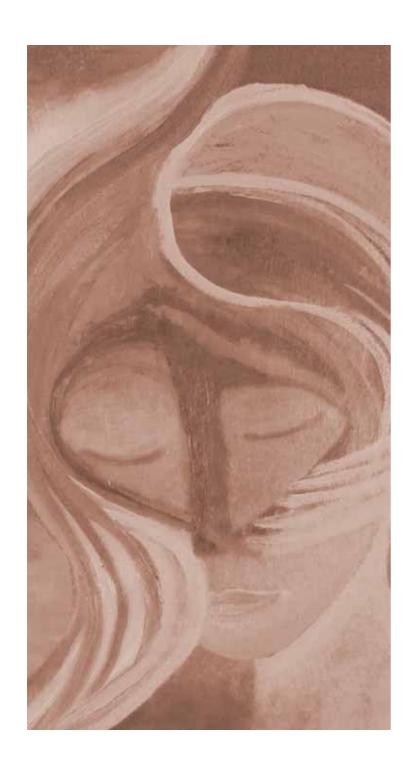
I monolog se stane dialogem,
když za oknem
šeptají stromy
a mraky
a vlasy
co ti měsíc utkal
a řasy co tě šimrají.

Dialog minulosti s budoucností

Minulost radí.

Budoucnost zve
láká
a svádí.

Střety těch dvou
- Věčný
bouřlivý
dialog.

TAJEMSTVÍ

Milující

Něžnost a lásku čtu
v tvé tváři,
odhodlání a soucit s bližním
svým.
Jen trochu tě něco trápí...
co zůstává skryto
očím mým.

Laskavá

Vzpurná jsi a provokace je heslem tvým. Rafinovanost nezná mezí a divokost skrýváš pohledem andělským.

Tak jiná

Nevinnost je krásná,
matoucí a plachá.
Jako z jiného světa připadáš všem.
Upřímná a milá,
Avšak s trochu ostrými drápky
vysmíváš se světu
a lidem v něm.

Vášnivá

Smyslnost a temperament v oku máš.

Divokost a vášeň vysíláš.

Není nic, co předem vzdát bys chtěla.

A daří se ti být hodně smělá.

Avšak někdo by tě

chránit měl.

Někdo...

Snad anděl?

Anděl Gabriel?

Tajemství stromů

Když zešeří se a stromy jdou spát,
vykládají příběhy
co mám rád.
A jeden nikdy neví,
jestli se to stalo.
Nebo zda stromům
se to jen zdálo.

Tajemství Katedrál

Hra světel a stínů

a šepot sloupoví.

Posvátný zvuk varhan,

kdy čas se zastaví.

A v náruči klidu

přichází ...

Smíření.

Splynutí.

Láska.

Tajemství slunečních paprsků

Tajemství slunečních paprsků

a šepot tvých

rtů.

Západ slunce,

co nese

náruč snů.

Sdílené tajemství

Je kámen co tě tíží.

Je radost co se blíží.

Je štěstí co v srdci máš.

Je tvoje a jen ty ho znáš.

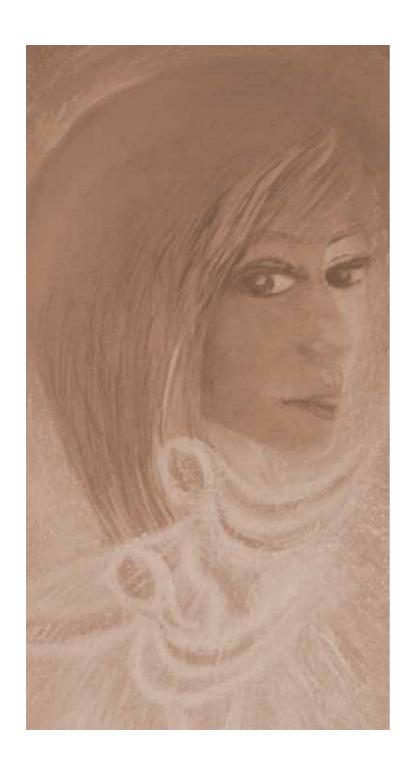

Tajemství stromu

Paměť stoletého stromu,
stoletého života.
Vryta je do kůry.
Nesena kmenem.
Opředena
tajemstvím
opředena
věkem.

Tajemství šera

Tajemství šera,
letního večera.
Smyslná vášeň
vrásky nedělá.
V očích zář,
a v srdci smích
v šeru stínů
plných
tajemství.

LÁSKA A ANDĚLÉ

A potkal jsem ANDĚLA

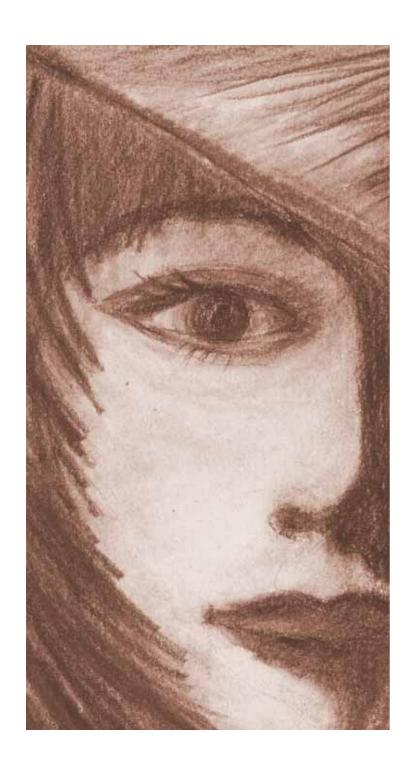
A potkal jsem ANDĚLA. Světlo a lásku. Stal se mi přítelem, vyhladil vrásku.

Andělská křídla

```
Jsi Anděl,
co mi dává křídla,
s Tebou se
vznáším.
S Tebou
cítím
lehkost
bytí.
```

Spojení

Spojena s anděly,
spojena s vesmírem
čelíš okolnímu světu.
Proudící okamžik myšlenek,
plnými doušky
pomáhá
dokončit větu.

Anděl v hlavě

Když mračiš se

a tvá slova jsou zlá.

Nechceš nikoho a nic.

Vzpomeň si

a usměj se.

Přece jsi to ty,

kdo v hlavě anděla má.

Sakrální čas

Sakrální čas TY a JÁ

V tváři tvář myšlenky

proudí.

Sklenicí vína pravda

se loudí.

V částečkách přichází

mizí

a odchází.

Podstatné zůstává.

Ty a Já.

Muž a žena

Jsi Noc a já Den jsi měsíc a já slunce jsi vesmírný kolotoč. A já pozemský poutník v něm.

Zrození měsíce

Jak posvátně to zní

a taky vypadá,

když jeden z milenců

vychází

a druhý zapadá.

Jen okamžik se sejdou,

a nám se zdá,

že slunce hoří pláčem

a měsíc slzy v očích má.

Mateřská láska

Než narodíš se

poslouchej mou

píseň

ať sladce ti zní

a až mě uvidíš,

zpívat ji budeme spolu.

Pozemská láska

V kapičce slzy ukrytá,
v úsměvu zakletá
a v objetí veliká.
Taková je láska...
láska pozemská.

Vesmírná láska

Láska co letí
bláznivě a bezhlavě.
V tryskajících barvách,
spojena svou intenzitou
prožitku,
Plující vesmírem
a zbavena
veškerých pout.

Srdce

Srdce tlukoucí a velké.

Naplněné krystalky lásky.

Srdce zmatené a unavené
- co má vrásky.

Srdce na dlani
i uzavřené
srdce co bije pro tebe.

TOUHY A SNY

Slunce nad mořem

Na vlnách usínat
A sluncem se přikrývat.
Vánkem se nechat líbat.
A jen snít,
žít
.....a milovat.

Vyzývavá krajina

Krajina je cesta, co vede přes mou hruď. Žízním a usychám. Myšlenkami tě prosím. Zachráncem mi buď.

Let ptáků

Letět dál, letět výš.

Roztáhnout křídla,

být slunci blíž.

Ve třpytu paprsků,

pohrát si s volností

pohrát si s větrem

stát se radostí.

Nesplněný sen

V barvách se topím usínám. Jen ptákem toužím být. Překročit hranici snů a žít.

Opilý sen

Vkrádáš se do mých snů.
Pokrytče všech pokrytců.
Jsi jak dech
co utekl z márnice,
Jsi jak vleklá štěnice,
plížící se
do pokoje.

Odcházím

Odcházím a zůstávám, Vrývám se Ti do paměti jak vráska na stromě.

Večerní sonáta

Modro se vlilo
do pokoje,
oči zavíráš.
Před sebou cestu
a song.
Utíkej
ať
nezmeškáš.

Když den se změní

Když den se změní
v tmavou noc.
A pampelišky v hvězdy.
Přes slzný opar
nevěřím,
že je
hezký.

Královna jara

Když nastoluješ svoji vládu, spojencem ti bývá květ. Do růžova zbarvíš trávu, stromy, cesty, lásku, ret.

ZTRÁTY A NÁLEZY

Alenka za šípkovým keřem

Za trny šípků se ukrýváš,
v rozhovoru se usmíváš.
Imaginární svět se točí kolem.
Vítr šeptá...
...jsi jak
Alenka za zrcadlem.

Přítelkyně

Tajemství spolu sdílí.

Rozhovory plné smíchu,

noci slz a kapesníků.

Jak na houpačce jsou ty dvě.

Žádná z nich neví,

kdy která druhé,

vrbou je.

Karneval

Hýřivý tanec masek.

A všude hudba smích a veselí.

Jsi žena?

Muž?

Obojí?

Lačný pohled uhrančivých očí,

láká tě do ringu

nočního řádění.

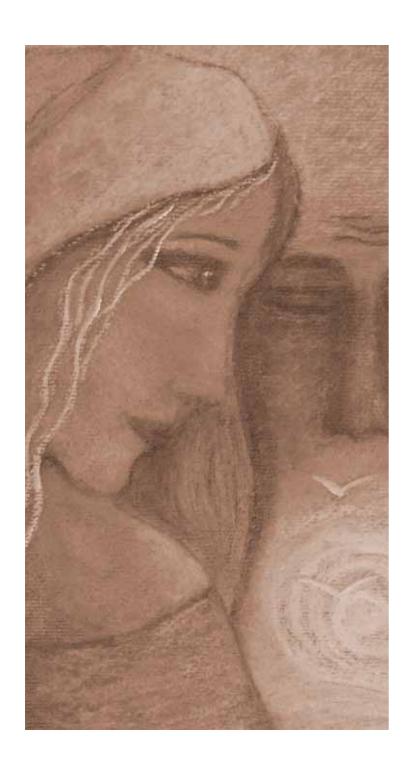
Me encanta el carnaval.

Pozdní léto

Opilé slunce
do němoty,
zpité z moravského vína.
Rudými rty přikrylo nebe.
- a myslí si,
že zpívá.

Duše stromu

Co skrývá duše prastará tajemství, lásku....
přání snad?
Zarostlé vrypy tiše ční....
Duše se dívá.
A koruna
Zpívá.

Svědomí

Zamkni se na sto západů.

Obrň duši svou.

A přece neunikneš

proudící lavině

SVĚDOMÍ.

Je všude

je

s tebou.

Nespoutaná

Ani pouta sebevětší
nespoutají duši tvou.
A volnost v mysli tvé
ti dává křídla,
a Ty letíš...

Návrat

Ve stáří se vracíš zpět,
krok za krokem.
za světlem
za láskou.
Co schod – to návrat.

Alena Ciková Z očí do očí Ilustrace: Alena Ciková Grafická úprava a návrh obálky: Dana Vyskočilová Korektury: Miloslava Železňáková Tisk: Impression Goen s.r.o., Bratislava, květen 2014 První vydání Náklad: 500 ks